

MŮJ KOUSEK ŠTĚSTÍ

1. Zahrála roztomilou pohádkovou babičku, ale i bestii

13.05.2024 Můj kousek štěstí

strana: 40

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: divadla; Ostravě; Státního

Svá přání šeptávala do vrby, aby zůstala tajná. To největší prozradila, chtěla být zpěvačkou

Vychovávali ji starší bratři v duchu indiánském. Otec totiž zemřel a matka živila rodinu. To se jí hodilo, když fárala za války do dolů. Byla velmi statečná, ale také skromná a milá.

Tuto vynikající herečku si pamatujeme spíše z pozdějšího věku, na obrazovce a ve filmu se objevila až jako starší, proto ji máme zafixovanou především jako představitelku babiček a tetiček, nejčastěji pohádkových. Za své herecké umění dostala v roce 1981 titul zasloužilá umělkyně, který však později vrátila. Po celý svůj život byla známá jako nesmírně milá, skromná a velmi pracovitá žena, která byla v oblíbě kolegů, nejen u svých ale i mezi lidmi. V těchto dnech by Libuše Havelková oslavila sto let. I když se Libuška narodila do spořádané rodiny, její štěstí netrvalo dlouho.

Dětství mezi kluky

Když jí bylo šest let, zemřel jí tatínek. Doba byla tehdy velmi zlá, řádila hospodářská krize. Maminka to neměla lehké, aby uživila rodinu. Libuška měla totiž ještě dva starší bratry. Proto vyrůstala do určité míry jako kluk, v duchu života indiánů, bratři soupeřili o to, kdo bude větším náčelníkem. "Většinu času se o mě starali bratři, proto dodnes umím spoustu kovbojských a indiánských písniček. Bratři mě naučili různé lumpárny," vzpomínala Libuše Havelková na své dětství. Matka převzala po otci živnost, což byl mají obchůdek se smíšeným zbožím v Českých Budějovicích. Obchod byl ale zadlužený a nebylo v jejich silách jej dlouho udržet. Nakonec jej musela po třech letech prodat. Měla příbuzné v Praze, kteří ji pomohli v Karlíně sehnat malý byt, kam se mohla s dětmi uchýlit. To otevřelo dívce dveře k umění. Libuška ráda a dobře zpívala, rychle se proto dostala do Khúnova dětského sboru. Milovala hudbu a toužila se stát zpěvačkou.

Rozhodly verše

Také hodně četla a nakonec jí učarovaly verše, které recitovala na různých soutěžích. Její největší láskou se byli Molière a Shakespeare. S každým dalším rokem ji to více lákalo k divadlu, které si vyzkoušela i mezi ochotníky. Nakonec si podala přihlášku ke studiu konzervatoře. Jenže byla válka, školy nacisté zavřeli a Libuše patřila mezi ty, kdo museli odejít pracovat do Německa. V jejím případě to byla továrna v Berlíně. Každý den tam zažívala hrůzu spojenou s nálety, kdy se musela spolu s dalšími schovávat v protiletectvých krytech.

Pak ji ale přestěhovali z Berlína na venkov, kde musela fárat každý den do solných dolů, kde se vyráběly součástky do letadel. Teprve když válka skončila, mohla se mladá studentka herectví vrátit do Prahy.

Tonička byla první

Když dokončila konzervatoř, pokračovala ve studiu herectví dál na DAMU. Patřila mezi ty mladé umělce, kteří v ten čas zakládali legendární studentské divadlo DISK. V roce 1948 nastoupila do **Státního divadla v Ostravě**. Tam také často vystupovala v místním rozhlasu, kde se seznámila s hudebním skladatelem Svatoplukem Havelkou (†83), který v rozhlasu pracoval. Mezi mladými lidmi přeskočila jiskra, ze které se zrodila velká životní láska a ta byla korunována svatbou. Mladým manželům se narodily krátce po sobě dvě děti – starší dcera Daniela (71) a mladší syn Ondřej (69), který se prosadil také jako herec, ale jeho talent je mnohem všestrannější. Podědil ho nejen po své matce, ale i po otci skladateli. Je vynikajícím muzikantem a frontmanem skupiny Melody Makers. Libuše vychovávala své děti vzorně, přesto si udělala na hraní čas a v roce 1956 se objevila před kamerou. Díky snímku Robinsonka se můžete přesvědčit, jaká to byla krásná mladá žena. Roli Toničky jí svěřil její spolužák a kamarád – režisér Jaromír Pleskot (†87). Film a televize v ní ale postupně objevily ideální představitelku starostlivých maminek a laskavých babiček. V seriálu Draculův švagr vystříhla ale i bestii, co vaří lidské maso.

Už žádného muže!

Manželství však po dvanácti letech skončilo rozvodem a herečka od té doby na muže, zanevřela, znovu se už nikdy nevdala a pánskou společnost nevyhledávala. Svě děti vychovávala sama. Hrála devět let v Divadle E. F. Buriana, odkud odešla do Národního divadla, kde třicet let patřila mezi hvězdy Činohry – až do odchodu do důchodu. Hostovala však i na řadě dalších scén. Havelková také učila mladé herce, patřila mezi velmi oblíbené pedagogy. Působila na DAMU, kde se stala dokonce docentkou a proděkankou. Jejími žáky byli například Hana Maciuchová (†75), Jiří Lábus (74) nebo Jiří Hrzán (†41). Po odchodu do důchodu opustila krátce nato i

školu. Co si ale ponechala, bylo moderování pořadů pro děti stala se tak nezapomenutelnou babičkou Libuškou v Kouzelné školce. Její zdravotní stav se ale postupně zhoršoval.

Obklopena dětmi

Krátce po osmdesátých narozeninách začala ztrácet rovnováhu a trpět závratěmi. Přidaly se i další nemoci spojené se stářím. Nakonec se úplně stáhla do ústraní a několik posledních let jsme ji nevidali. Jednou to došlo tak daleko, že herečka upadla a s vypětím svých sil se odplazila k telefonu a zavolala sousedce. Ta si ale všimla zmeškaného hovoru až druhý den ráno. Nemohoucí herečka ležela na podlaze bez pomoci celou noc. Záchranka ji odvezla do nemocnice a syn Ondřej ji poté nechal převézt do rehabilitačního centra v Ďáblicích. Přátelé i rodina se shodli na tom, že nemůže žít sama. Ona o tom ale nechtěla slyšet. Ve svém domě žila od roku 1960. Byl postaven vysoko na kopci a herečka pohled na noční Vysočany milovala. Libuše Havelková měla pět vnoučat a ta milovala. Ráda jim předčítala pohádky. Dcera Daniela má jediného syna Honzu, zatímco syn Ondřej děti čtyři s několika partnerkami – Terezu, Vojtěcha, Rozálii a Marka. Libuše Havelková se dožila vysokého věku a před smrtí se dočkala i několika pravnoučat. Zemřela v péči svých dětí a vnuků. Nezapomenutelná herečka po sobě zanechala díky své nesmírné pílí vilu v pražských Vysočanech a chalupu v Jizerských horách.

Legenda českého filmu

Libuše Havelková (†92)

* 11. 5. 1924 † 6. 4. 2017 Nejlepší filmové a televizní babičky

Na svého syna Ondřeje, herce a muzikanta, byla vždy právem hrdá.

Úsměv ji zdobil skoro pořád

Babičku, která čarovala, si zahrála v televizní inscenaci Burácení s Burácem (1981) po boku Jaroslava Drbohlava.

V seriálu Tajemství proutěného košíku (1977) hrála babičku Vavruškovou.

Jako na členku Národního divadla na ni nezapomněli ani v legendárním seriálu Byl jednou jeden dům (1974). Na snímku je s Karlem Högrem.

Uměla i dobrou vílu

V televizní pohádce Bílá kočička z roku 1979 představovala vílu Merlínu.

Zahrála roztomilou pohádkovou babi

Vychovávali ji starší bratři v duchu indiánském. Otec totiž zemřel a matka živila rodinu. To se jí hodilo, když fárala za války do dolů. Byla velmi statečná, ale také skromná a milá.

Tuto vynikající herečku si pamatujeme spíše z pozdějšího věku, na obrazovce a ve filmu se objevila až jako starší, proto ji máme zařazenou především jako představitelku babiček a tetiček, nejčastěji pohádkových. Za své herecké umění dostala v roce 1981 titul zasloužilá umělkyně, který však později vrátila. Po celý svůj život byla známá jako nesmírně milá, skromná a velmi pracovitá žena, která byla v oblíben nejen u svých kolegů, ale i mezi lidmi. V těchto dnech by **Libuše Havelková** oslavila sto let. I když se Libuška narodila do spořádané rodiny, její štěstí netrvalo dlouho.

soupeřili o to, kdo bude větším náčelníkem. „Většinu času se o mě starali bratři, proto dodnes umím spoustu kovbojských a indiánských písniček. Bratři mě naučili různé lumpárny,“ vzpomínala Libuše Havelková na své dětství. Matka převzala po otci živnost, což byl mají obchůdek se smíšeným zbožím v Českých Budějovicích. Obchod byl ale zadlužený a nebylo v jejích silách jej dlouho udržet. Nakonec jej musela po třech letech prodat.

Měla příbuzné v Praze, kteří jí pomohli v Karlíně sehnat malý byt, kam se mohla s dětmi uchýlit. To otevřelo dívce dveře k umění. Libuška ráda a dobře zpívala, rychle se proto dostala do Khünova dětského sboru. Milovala hudbu a toužila se stát zpěvačkou.

Legenda českého filmu
Libuše Havelková (†92)

* 11. 5. 1924
† 6. 4. 2017

Dětství mezi kluky

Když jí bylo šest let, zemřel jí táta. Doba byla tehdy velmi zlá, řádila hospodářská krize. Maminka to neměla lehké, aby užívala rodinu. Libuška měla totiž ještě dva starší bratry. Proto vyrůstala do určité míry jako kluk, v duchu života indiánů, bratři

Rozhodly verše

Také hodně četla a nakonec jí učarovaly verše, které recitovala na různých soutěžích. Její největší láskou se byli Molière a Shakespeare. S každým dalším

rokem ji to více lákalo k divadlu, které si vyzkoušela i mezi ochotníky. Nakonec si podala přihlášku ke studiu konzervatoře. Jenže byla válka, školy nacisté zavřeli a Libuše patřila mezi ty, kdo museli odejít pracovat do Německa. V jejím případě to byla továrna v Berlíně.

Každý den tam zažívala hrůzu spojenou s nálety, kdy se musela spolu s dalšími schovávat v protiletectvých krytech. Pak jí ale přestěhovali z Berlína na venkov, kde musela fát každý den do solných dolů, kde se vyráběly součástky do letadel. Teprve když válka skončila, mohla se mladá studentka herectví vrátit do Prahy.

Tonička byla první

Když dokončila konzervatoř, pokračovala ve studiu herectví dál na DAMU. Patřila mezi ty mladé umělce, kteří v ten čas zakládali legendární studentské divadlo DISK. V roce 1948 nastoupila do Státního divadla v Ostravě. Tam také často vystupovala v místním rozhlase, kde se seznámila s hudebním skladatelem **Svatoplukem Havelkou (†83)**, který v rozhlase pracoval. Mezi mladými lidmi přeskočila jiskra, ze které se zrodila velká životní láska

a ta byla korunována svatbou. Mladým manželům se narodily krátce po sobě dvě děti – starší dcera **Daniela (71)** a mladší syn **Ondřej (69)**, který se prosadil také jako herec, ale jeho talent je mnohem všestrannější. Podědil ho nejen po své matce, ale i po otci skladateli. Je vynikajícím muzikantem a frontmanem skupiny Melody Makers. Libuše vychovávala své děti vzorně, přesto si udělala na hraní čas a v roce 1956 se objevila před kamerou. Díky snímku Robinsonka se můžete přesvědčit,

jaká to byla krásná mladá žena. Roli Toničky jí světil její spolužák a kamarád – režisér **Jaromír Pleskot (†87)**. Film a televize v ní ale postupně objevily ideální představitelku starostlivých maminek a laskavých babiček. V seriálu Draculův švagr vystříhala ale i bestii, co vaří lidské maso.

Už žádného muže!

Manželství však po dvanácti letech skončilo rozvodem a herečka od té doby na muže, zanevřela, znovu se už nikdy nevdala a pánskou společnost nevyhledávala. Své děti vychovávala sama. Hrála devět let v Divadle E. F. Buriana, odkud odešla do

Na svého syna Ondřeje, herce a muzikanta, byla vždy právem hrdá.

Babičku, která čarovala, si zahrála v televizní inscenaci Burácení s Burácem (1981) po boku Jaroslava Drbohlava.

V seriálu Tajemství proutěného košíku (1977) hrála babičku Vavruškovou.

Jako na členku Národního divadla na ni nezapomněli ani v legendárním seriálu Byl jednou jeden dům (1974). Na snímku je s Karlem Högreem.

Z RADILA, CHTĚLA BÝT ZPĚVAČKOU

čku, ale i bestii

Nejlepší filmové a televizní babičky

Uměla i dobrou

Národního divadla, kde třicet let patřila mezi hvězdy Činohry – až do odchodu do důchodu. Hostovala však i na řadě dalších scén. Havelková také učila mladé herece, patřila mezi velmi oblíbené pedagogy. Působila na DAMU, kde se stala dokonce doцентkou a proděkankou. Jejimi žáky byli například **Hana Maciuchová (†75)**, **Jiří Lábus (74)** nebo **Jiří Hrzán (†41)**. Po odchodu do důchodu opustila krátce nato i školu. Co si ale ponechala, bylo moderování pořadů pro děti stala se tak nezapomenutelnou babičkou Libuškou v Kouzelné školce. Její zdravotní stav se ale postupně zhoršoval.

Obklopena dětmi

Krátce po osmdesátých narozeninách začala ztrácet rovnováhu a trpět závratěmi. Přidaly se i další nemoci spojené se stářím. Nakonec se úplně stáhla do ústraní a několik posledních let jsme ji nevidali. Jednou to došlo tak daleko, že herečka upadla a s vypětím svých sil se odplazila k telefonu a zavolala sousedce. Ta si ale všimla zmeškaného hovoru až druhý den ráno. Nemožící herečka ležela na podlaze bez pomoci celou noc. Záchranka ji odvezla do nemocnice a syn

Ondřej ji poté nechal převézt do rehabilitačního centra v Dáblích. Přátelé i rodina se shodli na tom, že nemůže žít sama. Ona o tom ale nechtěla slyšet. Ve svém domě žila od roku 1960. Byl postaven vysoko na kopci a herečka pohled na noční Vysočany milovala. Libuše Havelková měla pět vnoučat a ta milovala. Ráda jim předčítala pohádky. Dcera Daniela má jediného syna Honzu, zatímco syn Ondřej děti čtyři s několika partnerkami – Terezu, Vojtěcha, Rozálii a Marka. Libuše Havelková se dožila vysokého věku a před smrtí se dočkala i několika pravnoučat. Zemřela v péči svých dětí a vnuků. Nezapomenutelná herečka po sobě zanechala díky své nesmírné pílí vilu v pražských Vysočanech a chalupu v Jizerských horách.

[« zpět na začátek](#)